

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De purgatorio VVilhelmi monachi, cap. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

APOLLONIVS: Non est sanæ mentis, qui huiusmodi pœnam omni pœna huius mundi dixerit acucio- rem. CAESARIVS: De hoc plenius in sequenti cap. disputa- bitur: Margareta verò ex comminatione defunctæ sic territa est, vt infirmata, ad extrema deueniret: quæ rapta in excessum mentis, sic jacuit, vt omnibus defun- ctæ videretur; post horam reuerfa, qualdam ex sorori- bus in præsentia dominæ nostræ se vidisse, qualdam è illic non vidisse testata est: Dicebat etiam, quia eadem gloriofa virgo Maria coronam in manu haberet, quæ Stepponis sacerdotis esse dicebat. Idem Steppo præ- byter fuit valde religiosus, & mirè charitatiu/ in eodem monte Deo, prædictisq; sororibus seruens. Vt autem noueris non esse curandum, quacumq; mor- te iustus moriatur, idem Steppo, cum in acutis labo- raret anno præterito, materia rapta in cerebrum to- tus factus est phreneticus, ita vt multas blasphemias euomeret. Defuncto eo atque sepulto, Dominus ne- rita eius volens ostendere, miracula ad eius tumtam dignatus est operari: infirmi, sicut audiui, super illam dormiunt, & sani surgunt. APOLLONIVS: Nunc edisse- ras, quæ residua sunt de purgatorio. CAESARIVS: Qui- buldam sola carètia diuinæ visionis purgatorium est, sicut in hoc patet exemplo.

CAPVT XXXVII.

ANte hos duodecim annos, monachus qui- dam Wilhelmus nomine apud nos defun- ctus est; puer quidem ad ordinem venit, & verè puer, quia purus & impollutus, genere nobi- lis erat, sed virtus mentis magis illum nobilitabat. Completo anno probationis, sequenti die cœpit infirmari, & post paucos dies, sancto fine decedens, expleuit tempora multa. Qui statim post mortem cuidam monacho apparens, cum de statu suo requi- reretur, respondit se esse in pœnis. De quo verbo cum ille territus fletet, & diceret: Si tu es in pœnis, qui nunquam peccasti, quid fiet de me peccatore, meique similibus? Consolans eum defunctus ait: Noli flere, quia

quia nullam aliam patior pœnam, nisi quòd nondum vidi Deum: ipsam dilationem gloriæ, pœnam reputans, nec immeritò; Spes quæ differtur, affligit animã. Et adiecit; Ach quam clarum erit quod statim veniet ante Deum! Rogate, inquit, ex parte mea dominum Abbatem, vt in capitulo orationes inungat pro me ad tempus, & vt ipse pro me dicat collectam, sicque liberabor. Dicente monacho: Vnde erit collecta illa? Respondit: De sancto Michaelè. Manè cum visio recitata fuisset domino Henrico Abbati nostro, ipse de eodem Archangelo statim missam celebravit, in capitulo Psalmum: Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, dicendum per septem dies omnibus pro eo inungens. Mira virtus orationum; Conrado, nunc Priore loci Sanctæ Mariæ, stante in choro, cum in vno versiculo illius psalmi, Deus Deus meus, ad te de luce vigilo, leuiter dormitaret, sæpeditum VVilhelmum sub pallio beatæ Dei genitricis stare conspexit, cum multa gratulatione dicentem: Modò omnino liberatus sum. Eodem tẽpore prædicto monacho secundò apparens testatus est, tantùm septem diebus se fuisse in purgatorio, id est, in carentia diuinæ visionis, multa illi de statu quarundam animarum reuelans. APOLLONIVS: Secundùm hoc paradysus terrestris purgatorium est. CÆSARIVS: Reuera, si in eo animæ sunt corporibus exutæ, & eis visio Dei negatur, idem locus deliciosus eis est purgatorium: cui cõsentire videtur quod sanctus Gregorius in dialogo dicit sub his verbis: Nam sunt quorundam iustorum animæ, quæ a cœlesti regno quibusdam adhuc mansionibus differuntur. In quo dilationis damno quid aliud innuitur, nisi quòd de perfecta iustitia aliquid minus habuerunt: Sicut audiui à quodam magno theologo, quòd quidam tam iusti sunt, vt post mortem puniri non mereantur, nec tamen statim Dei visione fruantur, propter puluerem venialium.

Prou. 13.

Psal. 41.

Psal. 62.

Greg. 1. 4
dialog.
cap. 25.